

Informatie Kunstwerk

Titel: De Gokkers

Wijk:	Voorhof
Toponiem:	Willem de Mérodestraat, tegenover no. 7
Kunstenaar:	Jan van Halderen (1935)
Materiaal:	Beton
Jaar van plaatsing:	1969

Omschrijving

Door de Commissie voor de Stadsverfraaiing, die zich hard maakte voor meer kunstwerken in de stad, werd het initiatief genomen tot het creëren van een beeldenroute rond de jaren zeventig van de vorige eeuw. De beelden werden in eerste instantie gehuurd, zodat bewoners kennis konden maken met de werken en de geschiktheid van de beelden op de verschillende locaties kon worden bepaald. 'De Gokkers' maakte onderdeel uit van de route en is blijven staan.

Andere beelden uit deze route zijn [Het Fabelmens](#), ook van Van Halderen, [Japanse dans](#) van Toon Slegers, en [Vogel](#) en [Waternimf](#) van Godfried Pieters.

Bronnen:

Archief Delft, Secretarie-archief

Commissie voor de Stadsverfraaiing van de Culturele Gemeenschap Delft, **18 Delftse Beelden**, Delft 1982

De gokkers

Door Daniil Soloviev (11 jaar)

Deelnemer Jonge Schrijversclub bij de VAK, centrum voor de kunsten, te Delft

Goden staan erom bekend dat ze altijd wel wat te doen hebben. Je hoort nooit een god klagen van "Saai..." en "Ik heb niets te doen!" Maar één keer waren er twee goden... die waren het eeuwige leven beu! Maar ze waren niet dom (alle domme goden, worden meteen ontslagen) en ze bedachten iets nieuws. Iets wat ze op zou vrolijken. Iets waardoor ze een nieuw doel kregen. Iets wat ook nog eens iets in het leven van de mensen zou brengen. Iets wat iedereen die niets te doen had, iets te doen gaf. En iets wat je altijd zou willen doen en waarmee je nooit meer zou willen stoppen.

De goden bedachten het... gokken! Het kaarten. Het dobbelen. Het casino. Alles. En ze begonnen meteen: ze maakten een tafel van het beste hout wat er was, zetten die op een wolk neer, gingen eraan zitten en begonnen.

Maar als ze verloren hadden, maakte ze gewoon nieuw goud aan (het waren immers goden) en gingen gewoon door. Maar al het geld, de speelkaarten, alles viel gewoon van de tafel af. De goden waren zo druk bezig, dat ze het niet merkten, maar... de mensen merkten het wel: er kwam een regen van pokerspul en gokgeld op hen af! Ze begonnen ook te gokken, maar het bracht geen vrolijkheid met zich mee zoals de goden wilden, maar veel tranen en verdriet. Toen de andere goden dat zagen, werden ze heel boos: ze lieten de gokgoden versmelten met hun tafel en vervingen het gokgeld van de mensen door plastic fiches. Maar de gokgoden gingen gewoon door, net als de mensen: ze speelden met de fiches, maar vervingen ze op het eind door geld. De andere goden begrepen dat aan de mensen niks te doen was, maar besloten de gokkers nog erger te straffen: ze hakten een stuk uit hun wolk. En ze vielen en vielen naar beneden, tot ze de grond raakten en voor eeuwig versteenden.

En dit is dus het echte verhaal van de gokkers.

Daniil Soloviev (11 jaar)

***Deelnemer Jonge Schrijversclub bij de VAK,
centrum voor de kunsten, te Delft***

